

Środa 17 listopad 2004

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTUPoprawka 8
Art. 9

W razie kompleksowego rozwiązania problemu cypryjskiego Rada, na wniosek Komisji, wypowie się jednomyślnie w kwestii wprowadzenia do niniejszego rozporządzenia niezbędnych zmian dostosowujących.

W razie kompleksowego rozwiązania problemu cypryjskiego Rada, na wniosek Komisji **i po konsultacji z Parlamentem Europejskim**, wypowie się jednomyślnie w kwestii wprowadzenia do niniejszego rozporządzenia niezbędnych zmian dostosowujących.

P6_TA(2004)0058

Eksport broni**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie piątego raportu rocznego Rady sporządzonego na podstawie 8 postanowienia operacyjnego Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej w sprawie eksportu broni (2004/2103(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając piąty raport roczny Rady związany z 8. postanowieniem operacyjnym Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej w Eksporcie Broni ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne korzystania z Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej w Eksporcie Broni, w formie ustalonej w dniu 28 października 2003 r. przez grupę roboczą ds. eksportu broni konwencjonalnej (14283/03),
- uwzględniając Wspólne Stanowisko Rady 2003/468/WPZiB z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią ⁽²⁾,
- uwzględniając Europejską Strategię Bezpieczeństwa, przyjętą przez Radę w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, przyjętą przez Radę w dniu 12 grudnia 2003 r., której celem jest, inter alia, wzmocnienie praktyk i polityki kontroli eksportu,
- uwzględniając art. 17 Traktatu UE oraz art. 296 Traktatu WE,
- uwzględniając czwarty raport roczny Rady związany z 8 postanowieniem operacyjnym Kodeksu Postępowania Unii Europejskiej w Eksporcie Broni ⁽³⁾, oraz rezolucję Parlamentu z 25 września 2003 r. w tej sprawie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie komunikatu przekazanego przez Komisję Radzie, Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów — Obronność Europejska — zagadnienia przemysłowe i rynkowe — *W stronę polityki UE w zakresie sprzętu obronnego (Towards an EU Defence Equipment Policy)* ⁽⁵⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie praw człowieka na świecie w roku 2003 oraz w sprawie polityki Unii Europejskiej z tym związanej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 18 grudnia 2003 r. ⁽⁷⁾ w sprawie zniesienia przez UE embarga na handel bronią z Chińską Republiką Ludową,

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 31.12.2003, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 79.⁽³⁾ Dz.U. C 319 z 19.12.2002, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 414.⁽⁵⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 518.⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P5_TA-PROV(2004)0376.⁽⁷⁾ P5_TA-PROV(2003)0599.

Środa 17 listopad 2004

- uwzględniając poprzednią własną rezolucję z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie uprowadzenia dzieci przez Lord's Resistance Army (LRA-Bożą Armię Pokoju)⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie handlu dziećmi i dziećmi-żołnierzami⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 45 regulaminu PE,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz sprawozdanie Komisji Handlu Zagranicznego(A6-0022/2004),
- A. mając na uwadze, iż szczególnie w kontekście klimatu zagrożenia następującego po okresie Zimnej Wojny, który charakteryzuje się wysokim stopniem niestabilności regionalnej, rozpadającymi się państwami, decydentami pozapaństwowymi wykorzystującymi dzieci w charakterze żołnierzy, siatkami terrorystycznymi i przestępczością zorganizowaną, stosowanie surowej kontroli eksportu broni jest kwestią najwyższej wagi,
- B. mając na uwadze, iż tego rodzaju cechy charakterystyczne pozimnowojennego środowiska bezpieczeństwa uznane zostały przez Radę we wspomnianej Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa za jedne z najistotniejszych zagrożeń,
- C. mając na uwadze, iż zakres przestępczości zorganizowanej oraz międzynarodowego przemytu broni obejmuje obecnie także nielegalne praktyki w zakresie broni małego kalibru, do której wolny i niekontrolowany dostęp był głównym czynnikiem mającym wpływ na zwiększenie liczby konfliktów, przy czym uzbrojenie przerzucane jest szlakami wiodącymi przez terytorium rozszerzonej Unii Europejskiej, a także przez obszar krajów sąsiadujących z nią i państwa regionu Bałkanów Zachodnich,
- D. mając na uwadze, iż blisko pół miliona osób umiera co roku z powodu przemocy związanej z bronią lekką, zarówno w konfliktach zbrojnych jak i w wyniku działalności przestępczej,
- E. mając na uwadze, iż w ostatniej dekadzie odnotowano wyraźny wzrost korzystania z usług prywatnych firm ochroniarskich lub firm o charakterze wojskowym, czego następstwem powinno być wprowadzenie prawodawstwa kontrolującego i monitorującego działania prywatnych dostawców usług wojskowych, policyjnych i ochroniarskich,
- F. mając na uwadze, iż Unia Europejska winna sprostać zwiększonemu zakresowi odpowiedzialności związanej z utrzymaniem pokoju i bezpieczeństwa, w Europie i na całym świecie, poprzez występowanie z dalszymi inicjatywami rozbrojeniowymi i ograniczającymi zasoby broni,
- G. mając na uwadze, iż najwyższy poziom przejrzystości na tym polu, obejmujący również przygotowywanie szczegółowych raportów rocznych, jest warunkiem koniecznym dla zapewnienia ładu demokratycznego jako najlepszej gwarancji stabilności i pokoju,
- H. mając na uwadze, iż wytyczne korzystania z kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie eksportu broni są istotnym etapem na drodze ku ujednoczeniu rozumienia uregulowań Kodeksu dotyczących powiadamiania o odmowie i konsultacji, pomagając też zapobiec rozbieżnej interpretacji w różnych państwach członkowskich,
- I. mając na uwadze, iż wspólne stanowisko Rady w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią jest pierwszym krokiem ku kontroli nielegalnego pośrednictwa w tymże handlu, wciąż jednak należy ulepszyć pewne słabe strony, aby umożliwić osiągnięcie skuteczności wspomnianej kontroli,
- J. mając na uwadze, iż, mimo wysiłków zmierzających ku zmianie tego typu sytuacji, z Unii Europejskiej do regionów świata niewątpliwie charakteryzujących się łamaniem standardów opisanych w kodeksie postępowania nadal najwyraźniej słana jest broń, jej komponenty, licencje na produkcję zagraniczną, prywatne siły wojskowe i bezpieczeństwa, unijny personel wojskowy, a także wiedza specjalistyczna, materiały szkoleniowe i przyrządy służące do wymierzania kary śmierci, torturowania oraz innych okrutnych, niehumanitarnych i poniżających praktyk,
- K. mając na uwadze, iż w walce z nielegalnym handlem bronią oraz w celu skutecznego zapobiegania dostawom broni do nieodpowiednich użytkowników końcowych, konieczne jest ściślejsze kontrolowanie dostaw broni, końcowych beneficjentów eksportowych dostaw broni, innego sprzętu wojskowego i obronnego, licencji na produkcję oraz pośrednictwa w handlu bronią,
- L. mając na uwadze, iż szczególnie w kontekście rozwoju europejskiego przemysłu zbrojeniowego oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony istnieje potrzeba szerszej harmonizacji polityki eksportowej w zakresie uzbrojenia,

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 24.4.2001, str. 401.

⁽²⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, str. 854.

Środa 17 listopad 2004

- M. mając na uwadze, iż wyżej wspomniana rezolucja Parlamentu z dnia 20 listopada 2003 r. podkreśla fakt, że otwarciu wewnątrzspółnotowych rynków zbrojeniowych winny towarzyszyć ściśle kontrole eksportu na zewnętrznych granicach Unii,
- N. mając na uwadze, iż udział Unii Europejskiej w międzynarodowym handlu bronią, w szczególności w handlu bronią strzelecką i lekką, wzrósł wraz z przystąpieniem do niej w dniu 1 maja 2004 r. dziesięciu nowych państw członkowskich, z których niektóre produkują i eksportują broń na dużą skalę; mając na uwadze, iż niektóre nowe państwa członkowskie wciąż nie mają wystarczającej zdolności do natychmiastowego spełnienia obecnych wymagań kodeksu, a co za tym idzie, będą potrzebowały wsparcia, aby móc je stosować,
- O. mając na uwadze, iż około 80 % unijnego eksportu broni w okresie między rokiem 1999 a rokiem 2003 skierowane było do krajów spoza Europy,
- P. mając na uwadze, iż przyjęcie kodeksu postępowania przez dziesięć nowych Państw Członkowskich spowodowało wzrost ilości broni eksportowanej objętej postanowieniami kodeksu,
- Q. mając na uwadze, iż w kontekście przyszłego rozszerzenia Unii Europejskiej szczególnie ważne jest, aby kraje kandydujące, tj. Chorwacja, Bułgaria, Rumunia i Turcja, również przygotowywały roczne raporty na temat polityki eksportowej w dziedzinie uzbrojenia, usprawniły kontrolę eksportu broni oraz upewniły się, że podstawowe standardy związane z opisanymi zagadnieniami są przestrzegane; w przekonaniu, iż państwa członkowskie winny nie tylko aktywnie wspierać ten proces, ale również służyć za przykład ścisłego przestrzegania zapisów kodeksu i stosowania zasady publikacji obszernych rocznych raportów na temat prowadzonych przez nie działań eksportowych w sektorze broni,
- R. w przekonaniu, iż dalsza harmonizacja polityki eksportowej Państw Członkowskich w dziedzinie uzbrojenia stanowiłaby istotny wkład w rozwój EPBiO, a także pozwoliłaby na wzmocnienie działań państw członkowskich w zakresie wspólnej polityki zagranicznej,
- S. w przekonaniu, iż polityka eksportowa Unii Europejskiej w dziedzinie uzbrojenia winna zapewniać spójność działań Wspólnoty w zakresie polityki zewnętrznej, z jednoczesnym uwzględnieniem ustalonych celów na polach takich, jak zapobieganie sytuacjom kryzysowym, walka z ubóstwem, wzmocnienie demokracji oraz promowanie praw człowieka,
- T. w przekonaniu, iż jedynie międzynarodowa reglamentacja handlu bronią oparta o międzynarodowy traktat o handlu bronią bazujący na istniejących zobowiązaniach prawa międzynarodowego państw może dać pozytywne rezultaty w kontekście globalnym;
1. stwierdza, że jasna i wydajna wspólna polityka kontroli eksportu broni ma decydujące znaczenie w walce z międzynarodowym terroryzmem oraz w zapobieganiu konfliktom, a także w doprowadzaniu do stabilizacji regionalnej i poszanowania praw człowieka;
  2. z zadowoleniem przyjmuje tym samym zaistniały postęp, opisany w piątym rocznym raporcie Rady w sprawie realizacji postanowień kodeksu postępowania, a w szczególności fakt kontynuacji opublikowanego w załączniku I kompendium uzgodnionych praktyk Państw Członkowskich oraz zamieszczonego w załączniku II wykazu danych dotyczących ilości i wartości przyznanych licencji eksportowych oraz wartości eksportu broni;
  3. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje osiągnięty postęp w zakresie przekazu informacji dotyczących eksportu broni, przekazanych zarówno przez dawne jak i nowe państwa członkowskie, wyrażając jednocześnie ubolewanie ze względu na wartość niektórych przekazywanych danych;
  4. stwierdza, że przekazywanie przez Państwa Członkowskie na czas kompletnych i kompatybilnych danych jest niezbędne dla przejrzystości dostarczanych informacji;
  5. wyraża ogromne zadowolenie z faktu kontynuowania procesu harmonizacji procedur zdawania sprawozdań oraz z podjęcia dalszych kroków zmierzających ku uzyskaniu w pełni porównywalnych między Państwami Członkowskimi statystyk;

Środa 17 listopad 2004

6. wyraża życzenie, aby, niezależnie od postępu osiągniętego w zakresie szerszej harmonizacji danych statystycznych, każde Państwo Członkowskie dostarczało danych na temat typu i ilości wysyłanej broni oraz na temat wartości eksportu i liczby odrzuconych wniosków o licencję, z uwzględnieniem powodów odmowy i precyzyjniejszej informacji co do kraju docelowego oraz klasyfikacji użytkowników końcowych, tak, by w oparciu o tego typu pełniejsze ujednolicone dane możliwe było osiągnięcie przejrzystości;
7. z zadowoleniem przyjmuje w związku z powyższym utworzenie w Sekretariacie Rady w Brukseli centralnej bazy danych o notyfikacjach związanych z wydanymi odmowami podkreślając jej użyteczność i wzywa do poszerzenia, we właściwym czasie, te same bazy danych o informacje dotyczące konsultacji prowadzonych w ramach kodeksu postępowania oraz informacje na temat użytkowników końcowych, których uznano lub podejrzewa się o zaangażowanie w ponowny eksport, prowadzenie działań pozorujących lub nadużycia związane z bronią i innymi dobrami podlegającymi kontroli;
8. wyraża ponadto życzenie, aby w krajowych raportach na temat eksportu broni zawarte były informacje dotyczące nieformalnych odmów eksportowych przed złożeniem oficjalnego wniosku o licencję;
9. podkreśla przydatność wspomnianej centralnej bazy danych o notyfikacjach związanych z wydanymi odmowami, jako że stanie się ona natychmiast, dla wszystkich Państw Członkowskich, źródłem informacji umożliwiającym zbadanie konkretnych spraw rozpatrzonych odmownie;
10. z zadowoleniem przyjmuje nową i zaktualizowaną wersję wspólnej listy sprzętu wojskowego UE oraz fakt jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym; wzywa Państwa Członkowskie do pełniejszego i bardziej przejrzystego zdawania sprawozdań dotyczących eksportu wyrobów „podwójnego przeznaczenia”, gdyż służą one często do naruszania praw człowieka;
11. stwierdza, że sformułowania zawarte w kodeksie postępowania prowadzą do rozbieżnych interpretacji w różnych Państwach Członkowskich, a tym samym z zadowoleniem przyjmuje przygotowanie wytycznych korzystania z kodeksu, definiujących i objaśniających jego ustalenia operacyjne; Wzywa Państwa Członkowskie do dokonania rewizji kryteriów eksportowych w kodeksie postępowania, w celu poprawienia ich jasności i zrozumiałości oraz zapewnienia, iż w pełni odzwierciedlają rzeczywiste odpowiedzialności Państw w ramach prawa międzynarodowego;
12. z zadowoleniem przyjmuje fakt zainicjowania prac nad sposobami zastosowania kryterium ósmego (zgodność eksportu broni z wydolnością techniczną i gospodarczą państwa-odbiorcy), co stanowi znaczny wkład w zapobieganie sytuacjom kryzysowym i wspomaganie rozwoju zrównoważonego w krajach społecznie słabiej rozwiniętych, a jednocześnie ponagla Państwa Członkowskie do zastosowania tego samego podejścia wobec pozostałych siedmiu kryteriów;
13. stwierdza, że jednolite uregulowania unijne w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią są niezbędne oraz przyjmuje z zadowoleniem Wspólne Stanowisko Unii Europejskiej w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią z 2003 r., jednakże stwierdza, iż wciąż brakuje przepisów operacyjnych umożliwiających Państwu Członkowskiemu sprawowanie konkretnej kontroli pośrednictwa w handlu bronią, transportu broni i finansowania działań zbrojnych przez obywateli lub rezydentów UE, jeżeli działania te i związane z nimi dostawy broni odbywają się poprzez „kraje trzecie”;
14. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje starania Austrii, Belgii, Finlandii, Francji, Niemiec, Holandii, Szwecji i Wielkiej Brytanii mające na celu kontrolowanie pośrednictwa w handlu bronią konwencjonalną oraz wzywa inne Państwa Członkowskie do przyspieszenia krajowych działań na rzecz wprowadzenia kontroli pośrednictwa w handlu bronią przewidzianej we wspólnym stanowisku Rady w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią;
15. ponawia swoją opinię stwierdzającą, że powinien zostać wprowadzony system obowiązkowej rejestracji i autoryzacji transakcji pośrednictwa w handlu bronią, stosowany podobnie jak w przypadku uregulowań Stanów Zjednoczonych również w odniesieniu do obywateli i firm UE znajdujących się poza obszarem Unii;
16. wzywa Państwa Członkowskie do włączenia usług transportowych i finansowych związanych z handlem bronią w zasięg obowiązywania przepisów z zakresu pośrednictwa w handlu bronią;
17. wzywa państwa członkowskie do zakazania pośrednictwa w handlu przyrządami służącymi do wymierzania kary śmierci, torturowania oraz innego okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania, jak i do uznania za niezgodne z prawem naruszeń embarg na broń nałożonych przez ONZ, UE lub OBWE oraz krajowych embarg na broń nałożonych przez poszczególne Państwa Członkowskie UE, popełnionych przez obywateli UE i firmy pośredniczące w handlu bronią zarejestrowane na obszarze UE, niezależnie od miejsca naruszenia;

Środa 17 listopad 2004

18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że „wskazanie końcowego użytkownika dóbr” stało się częścią wymaganych minimalnych danych zawartych w karcie użytkownika końcowego, jednocześnie wzywając do ujęcia tamże klauzuli o nienadużywaniu, czyli deklaracji, że materiał nie zostanie wykorzystany do celów zabronionych; ponawia jednakże wezwanie do stworzenia systemu weryfikacji transferu jak również systemu monitoringu poeksportowego, który powinien obejmować systematyczne fizyczne kontrole dokonywane przez właściwe władze krajowe w punktach transferu oraz miejscach składowych z możliwością nakładania kar;
19. wzywa przeto po raz kolejny Państwa Członkowskie do przeanalizowania możliwości ustanowienia na poziomie UE wspólnego systemu monitorowania, a także zaleca rozpatrzenie formuły europejskiej agencji kontroli eksportu broni;
20. wzywa Radę i Państwa Członkowskie do utrzymania embarga UE na handel bronią z Ludową Republiką Chin oraz do nieosłabiania istniejących krajowych ograniczeń dotyczących tego typu sprzedaży broni; uważa, że embargo to czasu przyjęcia przez Unię Europejską prawnie wiążącego kodeksu postępowania w dziedzinie eksportu broni oraz podjęcia przez Chińską Republikę Ludową konkretnych kroków w kierunku poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju; między innymi poprzez ratyfikację Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych Narodów Zjednoczonych oraz pełne respektowanie praw mniejszości;
21. prosi Radę o zapewnienie spójnego podejścia do polityki UE w zakresie nakładania embarga na eksport broni przeznaczony dla rządów, które winne są poważnego pogwałcenia praw człowieka;
22. wzywa kraje kandydujące — Chorwację, Bułgarię, Rumunię i Turcję — do uściślenia uregulowań krajowych, a przede wszystkim wzmocnienia opartych na kodeksie działań z zakresu eksportu broni i składania raportów z nimi związanych, w myśl załączników I i II do piątego raportu rocznego; wzywa Komisję do szczegółowego monitorowania postępów w negocjacjach akcesyjnych oraz wzywa wszystkie obecne Państwa Członkowskie do zredagowania i opublikowania krajowych raportów rocznych za rok 2004 i za każdy kolejny rok;
23. stwierdza, że nowi sąsiedzi rozszerzonej Unii Europejskiej oraz kraje, z którymi Unia Europejska zawarła lub też zamierza zawrzeć umowy stowarzyszeniowe lub stabilizacyjne, również powinny zostać poproszone o stosowanie zasad kodeksu postępowania; zauważa, iż szczególną uwagę należy zwrócić na obwód kaliningradzki, który w przeszłości służył jako punkt tranzytowy dla dostaw sprzętu wojskowego i broni z innych rejonów Rosji na potrzeby potajemnych użytkowników końcowych; wzywa Radę i Komisję do uznania za priorytetowe, we współpracy z Federacją Rosyjską, działań zwalczających nielegalny handel, włączając w to regularną wymianę informacji na temat kontroli i licencji dotyczących eksportu i tranzytu;
24. wzywa Państwa Członkowskie do zapewnienia w sposób skoordynowany stosownej pomocy wszystkim państwom, które nie posiadają środków koniecznych do odpowiedniego wprowadzenia w życie kodeksu postępowania;
25. z zadowoleniem przyjmuje zainicjowanie przez rządy Polski i Szwecji pięciu nieformalnych spotkań COARM (Grupy Roboczej ds. Eksportu Broni Konwencjonalnej) między dawnymi i nowymi państwami członkowskimi, zalecając podtrzymanie tego systemu spotkań COARM oraz zwiększenie jego reprezentatywności i regularności; z zadowoleniem przyjmuje również starania rządu Holandii mające na celu zapoznanie krajów kandydujących i innych krajów zainteresowanych z zakresem praktycznego zastosowania postanowień kodeksu postępowania;
26. ponawia wezwanie do opracowania prawnie wiążących uregulowań oraz pełnej harmonizacji polityki kontroli eksportu broni Państw Członkowskich jako celu krótkoterminowego, zachęca Państwa Członkowskie do poczynienia postępów w tym kierunku, poprzez ustanowienie kar za każde naruszenie dokonane przez przedsiębiorstwa zarejestrowane na obszarze UE, które naruszają embargo na broń nałożone przez ONZ, UE, OBWE lub którekolwiek Państwo Członkowskie;
27. zaleca wprowadzenie w okresie przejściowym następujących kroków:
- a) pełnych i uprzednich w stosunku do podjętych działań konsultacji roboczych między Państwami Członkowskimi w związku z transferem do regionów zagrożonych sytuacjami kryzysowymi, wraz z rozwijaniem listy kontrolnej UE z systemem wskaźników wczesnego ostrzegania, aby wskazać przypadki, w których występuje poważne zagrożenie związane z konkretnym użytkownikiem końcowym, które mogłyby mieć wpływ na wydawanie licencji na eksport broni,

Środa 17 listopad 2004

- b) w pełni multilateralnego podejścia do procesu konsultacji w powiązaniu z decyzjami o przyznaniu bądź odmowie przyznania licencji, przy czym pierwszym krokiem winno być zobowiązanie Państw Członkowskich do przekazywania innym Państwom Członkowskim informacji na temat treści i wyników wszelkich konsultacji, w których uczestniczą, ze szczególnym uwzględnieniem przypadków sprzedaży po konkurencyjnie niskich cenach;
- c) wdrażania do prawodawstwa krajowego zasad, kryteriów i ustaleń operacyjnych kodeksu postępowania, z jednoczesną świadomością, iż fakt ten nie ogranicza prawa Państw Członkowskich do prowadzenia bardziej restrykcyjnej polityki wewnętrznej;
- d) wszystkie przysłane embarga UE odnoszą się do tych kategorii sprzętu z wspólnej listy sprzętu wojskowego lub załączników do rozporządzenia Rady (WE) nr 1334/2000⁽¹⁾ w sprawie wyrobów podwójnego zastosowania, w odniesieniu do których embargo powinno zostać nałożone;

28. w związku z tworzeniem wspólnego europejskiego rynku uzbrojenia wzywa do rezygnowania, krok po kroku, z kontroli przepływu broni na obszarze Unii Europejskiej, w kontekście unijnej wspólnej polityki kontroli eksportu broni, przykładowo, poprzez porozumienie w sprawie zgodnej z kodeksem postępowania UE zasady niestosowania praktyk dumpingowych;

29. stanowczo popiera propozycję rozporządzenia Rady w sprawie wymiany handlowej, wprowadzającego zakaz eksportowania jakichkolwiek przyrządów służących do wymierzania kary śmierci, torturowania lub wszelkiego innego poniżającego lub nieludzkiego traktowania oraz nakładającego obowiązek przeprowadzania szczegółowych kontroli przyrządów mogących służyć stosowaniu represji wewnętrznych;

30. w związku z kontrolami eksportu do krajów trzecich wzywa do zachowania szczególnej czujności przy produktach, które mogłyby zostać użyte zarówno do celów cywilnych, jak i wojskowych, takich jak aparatura kontrolno-obszaryjna, części zamiennne i wyroby mogące służyć prowadzeniu wojny elektronicznej lub też innych niż śmiertelne działań pozostających w sprzeczności z prawami człowieka;

31. podziela obawy COARM dotyczące słuszności udzielania zezwoleń na eksport dóbr reglamentowanych sprowadzanych dla celów humanitarnych w przypadkach, gdy wniosek o licencję na eksport zostałyby w innych okolicznościach rozpatrzone odmownie; przyjmuje, że w konfliktach regionalnych pewne rodzaje dóbr reglamentowanych mogą przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa i dobrobytu cywilom, podkreśla jednak, że takie przypadki należy rozpatrywać bardzo szczegółowo i indywidualnie w odniesieniu do każdej takiej sytuacji, a Państwa Członkowskie muszą otrzymać wystarczające gwarancje dotyczące niewystępowania nadużyć;

32. wzywa Państwa Członkowskie do uznania, że kodeks ma również zastosowanie w przypadkach licencjonowania modułów wykorzystywanych przez kraj importujący przy montażu podzespołów lub gotowej broni w celu dalszego eksportu do kraju trzeciego;

33. wzywa Państwa Członkowskie do przyjęcia ustawodawstwa nakładającego obowiązek licencjonowania produkcji broni (lub jej komponentów) w krajach trzecich;

34. wzywa Państwa Członkowskie do uznania, że kodeks postępowania ma również zastosowanie przy wszelkich formach transferów międzyrządowych, w szczególności zaś przy transferach nadwyżek broni; ponownie zaznacza, że eksport lub transfer nadwyżek broni do państw, w których zostaną one użyte do naruszania praw człowieka, łamania międzynarodowego prawa humanitarnego lub innych praw międzynarodowych, stoi w jawnej sprzeczności z kodeksem;

35. wzywa Państwa Członkowskie do uznania, że kodeks ma również zastosowanie do transferu personelu wojskowego, policyjnego i ochrony oraz wiedzy i szkoleń, oraz do prywatnych usług wojskowych i ochroniarskich;

36. wzywa Państwa Członkowskie do uzgodnienia listy państw zaangażowanych w konflikty zbrojne, do których zasadniczo należałoby zabronić eksportu broni, która to lista powstałaby na podstawie sprawozdań i zaleceń Rady Bezpieczeństwa ONZ monitorującej mechanizmy nakładania embarg na broń;

37. podkreśla znaczenie badań mających na celu zagwarantowanie prawnego nadzoru i kontroli nad elektronicznym transferem wiedzy, oprogramowania i technologii, mającym potencjalny związek z tymi dobrami występującymi na wspólnotowej liście dóbr, w stosunku do których wymagana jest licencja eksportowa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1.

Środa 17 listopada 2004

38. wzywa też państwa spoza UE eksportujące broń do wsparcia zasad oraz kryteriów ustanowionych w kodeksie postępowania, tak by poprzez kodeks prawdziwie przyczynić się do kontroli eksportu broni, zapobiegania konfliktom i wspierania światowego procesu pokojowego na świecie;
39. stwierdza, że skuteczna globalna kontrola eksportu broni może zostać osiągnięta jedynie poprzez wprowadzenie międzynarodowego systemu kontroli handlu bronią i wzywa tym samym państwa członkowskie do promowania ścisłych norm eksportowych w zakresie obrotu bronią, w związku z przygotowywaną na rok 2006 Konferencją Przeglądową ONZ w sprawie broni strzeleckiej i pracami na rzecz prawnie wiążącego międzynarodowego Traktatu o Handlu Bronią, ustanawiającego środki na rzecz konwersji i restrukturyzacji przedsiębiorstw produkujących dobra użytku wojskowego;
40. wzywa Radę i Państwa Członkowskie do szczegółowego monitorowania zgodności z certyfikatami użytkownika końcowego, a zwłaszcza z notyfikacjami dotyczącymi kraju ostatecznego przeznaczenia, zakazu ponownego eksportu oraz deklaracji, zgodnie z którą dobra te nie zostaną użyte do celów innych niż zgłoszone;
41. wzywa rządy Państw Członkowskich do przeprowadzenia gruntownego przeglądu kodeksu postępowania z zachowaniem powyżej sformułowanych wymogów i zaleceń, a także przy konsultacjach z odpowiednimi stronami takimi jak parlamenty i organizacje pozarządowe;
42. zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom i rządów Państw Członkowskich oraz krajów trzecich przystających na stosowanie zasad określonych w kodeksie postępowania.

P6_TA(2004)0059

Misja Althea w Bośni i Hercegowinie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie operacji militarnej Unii Europejskiej „Althea” w Bośni i Hercegowinie

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne działanie Rady 2004/570/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁽¹⁾ (BiH),
- uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 10 kwietnia 2002 r. w sprawie stanu bieżącej Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO) oraz stosunków UE-NATO ⁽²⁾,
- uwzględniając własne rezolucje w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (główne aspekty i decyzje zasadnicze), w szczególności zaś te z dnia 26 września 2002 r. ⁽³⁾ i 23 października 2003 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie operacji w ramach EPBiO w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie nowej europejskiej architektury bezpieczeństwa i obrony— priorytety i niedostatki ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, str. 579.

⁽³⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, str. 295.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 599.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, str. 379.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, str. 599.